

te, f.eks. ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer, foreslås det, at skadelidtes erstatningskrav mod forsikringsselskabet skal forældes efter de samme regler, som gælder for skadelidtes krav mod skadevolderen, dvs. normalt 1908-loven og Danske Lov 5-14-4. Hermed undgås det, at skadelidtes krav mod selskabet er forældet, mens kravet mod skadevolderen består.

Lovforslaget indeholder ikke herudover forslag til ændringer af forsikringsaftalelovens regler om forældelse af forsikringskrav, idet udformningen af de fremtidige regler herom bør ske i lyset af anbefalingerne fra Justitsministeriets Forældelsesudvalg vedrørende dansk rets almindelige forældelsesregler. Udvalget forventes at afgive betænkning omkring foråret 2004.

6) Det foreslås, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af forsikringsaftaleloven, at skadelidte i tilfælde af skadevolderens/sikredes konkurs har et direkte krav mod skadevolderens ansvarsforsikringsselskab, dvs. at skadelidte ikke først skal rette sit krav mod skadevolderen, men kan gå direkte til ansvarsforsikringsselskabet. Dette er i overensstemmelse med en dom fra Højesteret fra 2001. Det foreslås samtidig, at dette også skal gælde, hvis skadevolderen har fået tvangsakkord eller gældssanering, idet skadelidte heller ikke i disse tilfælde har mulighed for at få sit fulde erstatningskrav betalt af skadevolderen.

7) I betænkning nr. 1423/2002 om forsikringsaftaleloven overvejes det, om der bør indføres lovregler om forsikringstagerens adgang til at opsig en forsikring i forsikringstiden, dvs. før udløbet af den periode på f.eks. et år, som forsikringen ellers er tegnet for. Udvalget finder ikke, at der ud fra en rent forsikringsaftaleretlig synsvinkel er grundlag for at indføre regler herom, men understreger samtidig, at man ikke hermed har taget stilling til, i hvilket omfang rent konkurrencemæssige hensyn kan begrunde, at der indføres sådanne regler. I forbindelse med høringsen over betænkningen er der fra flere sider blevet peget på, at væsentlige konkurrencemæssige hensyn taler for, at der indføres en adgang for forsikringstageren til at opsig forsikringen i forsikringstiden, hvilket bl.a. vil kunne bidrage til en øget mobilitet og dermed en øget konkurrence på forsikringsområdet til gavn for forsikringstagerne og samfundet som sådan.

Forbrugerrådet har således anført, at det er vigtigt, at der åbnes op for en principiel adgang for forbrugeren til at opsig en forsikring med kortere varsel end i dag. Hvis der ikke inden for en kortere tidshorison sker en tilfredsstillende udvikling på forsikringsmarkedet med et bredt udbud af forsikringsprodukter med kortere opsigelsesvarsler uden økonomiske restriktioner eller andre konsekvenser for forbrugerne, bør der efter Forbrugerrådets opfattelse overvejes en lovregulering af spørgsmålet.

Ifølge brancheorganisationen Forsikring & Pension er der nu blandt en række forsikringsselskaber, der dækker i hvert fald $\frac{3}{4}$ af det private forsikringsmarked, konkrete planer om i løbet af 2003 og senest inden udgangen af første kvartal 2004 at indføre forsikringer med kortere opsigelsesvarsler end i dag. På denne baggrund lægges der med lovforslaget op til, at forsikringsbranchen i første omgang selv får mulighed for at udvikle og tilbyde forsikringsprodukter med kortere opsigelsesvarsler, og lovforslaget indeholder derfor ikke regler herom. Hvis det måtte vise sig, at der ikke inden for den tidshorison, der er oplyst af Forsikring & Pension, sker en tilfredsstillende udvikling på forsikringsmarkedet, er jeg imidlertid – i lyset af de ovennævnte høringsvar, der fremhæver de konkurrencemæssige hensyn på området – indstillet på i 2004 at fremsætte et lovforslag vedrørende adgangen for forsikringstageren til at opsig forsikringen i forsikringstiden, således at en lovregel herom i givet fald vil kunne træde i kraft samtidig med de øvrige ændringer af forsikringsaftaleloven (den 1. juli 2004, jf. lovforslagets § 4).

Ud over de ovennævnte ændringer af forsikringsaftaleloven indeholder lovforslaget en forhøjelse af rentesatsen efter forsikringsaftaleloven og erstatningsansvarsloven, således at renten efter disse love som hidtil kommer til at svare til den almindelige morarentesats efter renteloven, som blev forhøjet med virkning fra den 1. august 2002 (lov nr. 379 af 6. juni 2002). Det foreslås endvidere, at grundlaget for beregning af rentesatsen efter kreditaftaleloven bringes i overensstemmelse med rentelovens regler.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.